

Lectorium Rosicrucianum
Mednarodna šola Zlatega rožnega križa

Kako rožni križarji uresničujejo duhovno pot

Na duhovni poti rožnega križa mora kandidat skozi mnoga vrata. Nad prvimi piše: Spoznaj samega sebe! Ko človek odpre svoje srce svetlobi Duha, se poda po razgibani poti, ki ga vodi od samospoznanja do popolne prenovе življenja.

V šoli Lectorium Rosicrucianum (LRC) so združeni ljudje, ki hrepenijo po duhovni prenovi, po znanju in izkustvih univerzalnih misterijev ter po praktični notranji poti, ki njihovemu življenju ponuja, kar je dolgo iskalo. Učenci in učenci LRC, ki pripadajo vsem rasam, poklicem in družbenim slojem, iščejo luč Duha.

LRC je gnostična duhovna šola. Na začetku poti se gnoza, božanski nauk, učencu neposredno razkrije kot svetloba in moč. Ker je LRC duhovna šola, njen cilj ni kultiviranje osebnosti, tudi ne zgolj razvoj duše, temveč "alkimična poroka" novorojene duše z božanskim duhom.

Prenovljeno človekovo dušo želi povezati z Božjim duhom, ki biva v človeku kot seme, kot obljuba, možnost. Učenci šole Lectorium Rosicrucianum se usmerjajo na povezovanje uma s kaljo duha v notranji biti, v kar jih žene hrepenenje po razsvetljenju in doživljanju njegove moči. Pomembno je prisluhniti glasu duše in duha v sebi ter mu v vsakdanjem življenju vse bolj slediti.

Preiskovanje sebe

Pot se začne s poglobljenim raziskovanjem in spoznavanjem sebe, čemur sledi postopno razumevanje življenjskih lekcij. Proces doživljajo učenci individualno, hkrati pa ga uresničujejo tudi v skupini enakomislečnih.

Pot, ki jo sodobni rožni križ učijo in priporočajo sodobnemu individualiziranemu človeku, je duhovno delo v skupini. Božanska duša je eno z vsemi dušami; enost, ljubezen in združenost so vgrajene v njeno naravo. Zato je cilj rožnih križarjev skupno delo za blagor vseh duš; iskanje stika z lastno dušo je hkrati iskanje stika in enosti z drugimi dušami. Učenec lahko uresniči in izkusi takšno pot v polju sil duhovne šole.

Svet ne more zadovoljiti vrtnice

Seme božanskega duha, skrivnostna vrtnica srca, iz katere rožni križar zajema moč za hojo po poti, je posajeno v človeško srce. Izžarevanje vrtnice se sprva kaže kot nepotešeno hrepenenje po nečem, kar ni iz tega sveta. Tega hrepenenja svet ne more potešiti. S hojo po poti se iz vrtnice ustvari notranji duhovni prostor, v katerem človek izkuša tišino, svetlobo in božansko védenje, gnozo. Vso njegovo bit razžarita ljubezen in modrost ter ga dalje vodita po poti.

Preusmeritev življenjskega težišča

Človek, v katerem se rodi zavest večne duše, ve, da je preko duhovne iskre povezan z dušami vseh ljudi. Prebujena zavest duše prepozna enost kot preprosto in konkretno dejstvo. In čim bolj se je človek zaveda, tem bolj se umikajo njegove osebne potrebe, težave in ovire. Postopna preusmeritev življenjskega težišča omogoči, da se duša poveže s svetlobno močjo. Tako se človek osvobodi težav, strahov in sebičnosti in postane prebivalec obeh svetov: čeprav stoji sredi minljivega snovnega sveta, je notranje svoboden. Diha v univerzalnem duhovnem življenjskem polju, iz katerega izhaja njegov mikrokozmos, popolno univerzalno bitje. Ponovno se poveže s svojo razsvetljeno zavestjo in se uglaši s tokom žive vode, duhovne prane nove dobe.

Razsvetljejnje ni cilj, temveč stanje

Stanje razsvetljene zavesti ni samo sebi namen, ampak pogoj za dejavno življenje v služnju svetu in človeštvu. Rožni križar je uglašen s svetom; ne beži v osamo, temveč trdno stoji sredi vrveža življenja. Svet in svoje življenjsko poslanstvo vidi z drugega gledišča, zato je tudi težišče njegovega življenja drugačno. Svoje srce izprašuje, ali sam pripomore k razvoju duše in duha ter kaj ga ovira.

Osnova je zavedanje

Odgovor mu daje konkretna življenjska izkušnja. Za nemoteno in popolno sledenje notranjemu procesu je potrebna nenehna pozornost in ozaveščenost. Tudi zato rožni križarji ne uživajo alkohola, nikotina in drog, in ker spoštujejo vsa živa bitja, izberejo vegetarijanstvo.

Glavna stebra duhovnega dela LRC

Eden glavnih stebrov duhovnega dela LRC so tempeljske službe, kjer se učenci poglobljajo v duhovno pot in o njej razmišljajo v notranji in zunanji tišini. Tempelj je posvečen prostor za občestvo, je mesto moči, kjer se človek srečuje s svetlobo Duha in se poveže z ustvarjalno močjo, ki je skupna vsem ljudem. Tempeljsko delo omogoča poglobljen vpogled in védenje, gnozo, ter nadaljnjo hojo po poti.

Drugi steber predstavlja vsakdanje življenje, v katerega učenec prenaša pridobljeno notranje znanje, navdihnjeno s potrebami duhovne duše. Kaj natančno to pomeni, je odvisno od posameznika, ki mora dosledno in nenehno raziskovati, kako gnozo živi v svojem vsakdanjem

življenju.

Tempeljske službe za učenice in interesente potekajo v področnih centrih LRC. Učenci se ob koncih tedna redno srečujejo tudi na konferencah v glavnih konferenčnih centrih.

[Vsi članki o Lectorium Rosicrucianum](#)